בס"ד | כ"ו שבט תש"פ

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	גיליון מספר	כניסת שבת יציאת שבת						פרשת שבוע	
	07	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	שפטים	ת
		18:09	18:09	18:07	17:07	17:11	16:54		1.1

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מיד לאחר מתן תורה משה רבינו מתחיל לדבר עם ישראל וללמד על "כי תקנה עבד עברי". קצת תמוה שזה הדבר הראשון ללמד עליו אבל באמת משה רצה ללמדנו איך להיות אדון על אחרים. בבית שלך אתה אדון אבל השאלה איזה אדון אתה? כזה שמתייחס לאישה ולילדים בשפלות וגסות, בצעקות, או כזה שמרים אותם לשמי שמיים כמו אדון אמיתי. כשילדינו מבקשים מאיתנו שנרים אותם פיזית באמת הם רוצים שנרים אותם גם רוחנית. פעם הוזמנתי למשפחה לארוחה. הילדה בת ה-9 ניסתה לדבר אך אמא שלה השתיקה אותה כל הזמן עד שבסוף סטרה לה וצעקה שתלך לישון. קמתי מהשולחן ואמרתי:רבותיי, האוכל שלכם טרף! אני לא אוכל כאן. הסברתי להורים שאם כך הם מביישים ילדה אני לא מסוגל לאכול שם. החזרתי את הילדה הבוכה והושבתי אותה לידי. הסברתי להורים ונראה שהבינו אבל חשבתי לעצמי שאנשים אלו לא למדו את מהות היהדות. אתה לא אדון משעבד לאף אחד. עליך להרים אנשים! (הרב שלמה קרליבך זצ"ל) אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

כּ״ז שבּט: ד וַיְהִי מִמָּחֶרָת וַיִּשְׁכִּימוּ הָעָם וַיִּבְנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּעְלוּ עֹלוֹת וֹשְׁלָמִים: ה וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא עָלָה בַקָּהָל מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי הַשְׁבוּעָה הַגְּדוֹלָה הָיְתָה לַאֲשֶׁר לֹא עָלָה אֶל יְהוָה הַמִּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יוּמָת: ו וַיִּנְחְמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנְיָמִן אָחִיו וַיֹּאמְרוּ נְגְדֵּע הַיּוֹם שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל: ז מַה נַּעֲשֶׂה לָהֶם לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים וַאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בִיהוָה לְבְלְתִּי תַּתְּ לָהֶם מְבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים: ח וַיֹּאמְרוּ מִי אֶחָד מִשְׁרְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא עַלָּה אֶל יְהוָה הַמִּצְפָּה וְהִנֵּה לֹא בָא אִישׁ אֶל הַמַּחְנֶה מִיָּבִישׁ גִּלְעָד אֶל הַקָּהָל: ט וַיִּתְפָּקֵד הָעָם וְהְנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ מִיּוֹשְׁבִי יָבֵשׁ גֹּלְעָד: י וַיִּשְׁלְחוּ שָׁם הָעַדָּה שְׁנִים עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ מִבְּנֵי הֶחָיל וַיְצַוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהָכִּיתם אֶת יוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי חֶרֶב וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף: יא וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּעְשׁוּ כַּל זָכָר וְכָל אִשָּׁה יֹדַעַת מִשְׁכַּב זַּלֵר תַּחָרִימוּ:

(ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב וסדר הפסוקים) (ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן אורס (ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן אורס (ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן עדיה)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

יב) והנה נתבאר היטב דבר התיקון של הרצון לקבל המוטבע בנשמות מצד מחשבת הבריאה כי הכין הבורא ית' בשבילן ב' מערכות הנ"ל זה לעומת זה שעל ידיהן עוברות הנשמות ומתחלקות לב' בחינות, גוף ונפש, המתלבשים זה בזה, וע"י תורה ומצות, נמצאים בסופם, שיהפכו צורת הרצון לקבל כמו צורת הרצון להשפיע, ואז יכולים לקבל כל הטוב שבמחשבת הבריאה, ויחד עם זה זוכים לדבקות חזקה בו ית', מפאת שזכו ע"י העבודה בתורה ומצות, להשואת הצורה ליוצרם. שזה נבחן לגמר התיקון. ואז, כיון שלא יהיה עוד שום צורך לס"א הטמאה, היא תתבער מן הארץ ויבולע המות לנצח. וכל העבודה בתורה ומצות, שניתנה לכלל העולם במשך שתא אלפי שני דהוי עלמא, וכן לכל פרט במשך שבעים שנות חייו, אינה אלא להביאם לגמר התיקון של השואת הצורה האמורה. גם נתבאר היטב, ענין התהוות ויציאת מערכת הקליפות והטומאה מקדושתו ית', שהיה מוכרח זה, כדי להמשיך על ידה בריאת הגופים, שאח"כ יתקנו אותו ע"י תורה ומצות, ואם לא היו נמשכים לנו הגופים ברצון לקבל שבהם המקולקל, ע"י מערכת הטומאה, אז לא היה אפשר לנו לתקנו לעולם כי אין לקבל שבהם המקולקל, ע"י מערכת הטומאה, אז לא היה אפשר לנו לתקנו לעולם כי אין אדם מתקן מה שאין בו.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, משפטים דף קכ"ו ע"א.

תקעב) ואל משה אמר: שואל, מי אמר. ומשיב זה השכינה. עלה אל ה', כמ"ש, ומשה עלה אל ה', כמ"ש, ומשה עלה אל האלקים. ולמה כל זה, הוא כדי להקים עמהם ברית, משום שנפרעו, מה שלא יצאו כן ממצרים, שאז נמולו ולא נפרעו, וכאן כבר נפרעו ונכנסו באות ברית, שכתוב, שם שם לו מפרעו ונכנסו באות ברית, שכתוב, שם שם לו בשלח אות שמ"ט) ושם נסהו. באות הקדוש בשלה בהם. וכאן נתקיים בהם על ידי משה כריתת הברית, שכתוב, ויקח משה את הדם ניזר, ייל העם וגו'.

תקעג) א"ר יצחק מה וכו': אר"י, מה שכתוב, וחצי הדם זרק על המזבח. במזבח לא כתוב, כי מזבח רומז על מלכות, וכריתת הברית הוא ביסוד, אלא על המזבח בדיוק, אשר על המזבח רומז ליסוד שהוא ממעל המלכות. המזבח רומז ליסוד שהוא ממעל המלכות. ומשיב, ומשיב, הוא כמש"א מרחוק ה' נראה לי (שפירושו תמצא בפ' וירא אות מ"ה בהסולם) וכתוב, ותתצב אחותו מרחק, תאני ר' אבא, שעמדה ותתצב אחותו מרחק, תאני ר' אבא, שעמדה הלבנה, שהיא המלכות, במיעוטה, וע"כ נאמר, השתחויתם מרחוק, ובה בשעה זכו ישראל יותר בחלק הקדוש, וכריתת ברית קדש בהקב"ה.

תקעה) ונגש משה לבדו אל ה':
אשרי חלקו של משה, שהוא לבדו זכה מה שלא
זכה אדם אחר. ישראל זכו עתה מה שלא זכו
עד שעה ההיא. ובשעה ההיא נתקיימו בקיום
עליון קדוש. ובשעה ההיא נתבשרו שיהיה
ביניהם מקדש. כמש"א ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם.

תקעו) ויראו את אלקי ישראל ותחת
וגו': ר' יהודה פתח, זאת קומתך דמתה לתמר,
וגו', כמה חביבה כנסת ישראל לפני הקב"ה,
שאינה נפרדת ממנו, כתמר הזה שהזכר אינו
פורש מן הנקבה לעולם, ואינם עולים זה בלא
זה כך כנסת ישראל אינה נפרדת מן הקב"ה.
תקעז) תא חזי בשעתא וכו': בוא וראה
בשעה שנדב ואביהוא ראו, ושבעים זקנים, מה
כתוב בהם, ויראו את אלקי ישראל, שנתגלתה
עליהם השכינה. ר' יהודה ור' יוסי אמרו, את,
שכתוב את אלקי, הוא מדויק, ואת הזה יורה
שהוא מרחוק. את הוא כולל מה שיש בתוכו.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "יהונתן" (שמואל-א' פרקים יט-כ) מקבילה ל-משפטים על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

> א. מי ציוה כ^ו, בובח משפחה ועכ^ו כן אמכ^וטה גא

ב. כ^למתי יהונתן אמר כ^{לדוד} השמר ונוזבאת וישבת בסתר

ז. אם יישב אל אבי הרעה אליך מה אעשה ושלוזתיך והלכת

ד. חגה המצים ממך וחגה שכום כך ואין מה

ה. מה אשר דיברנו אני ואתה ה' יהיה ביני ובניך

ו. מה כ'היות היתה המכ'וזמה ודוד הכה בהם מכה גדוכ'ה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אותי, בדרך בעלתו ממצרים, גבעת שאול, דוד, הכה שאול באלפיו, ובעתתו מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי.

בן אילנה, או יאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבו לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית.

duy.zwerdling@gmail.com:לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת

שבת שכום